

[Finansministeren.]

get om særlig indkomst, at pengene kan blive stående. Det må være naturligt at minde om, at da vi i sin tid behandlede dødsbøbeskatningen, som VKR-regeringen absolut skulle lave om på, hvorved den fik skabt et forfærdeligt administrativt roderi — men det er en anden sag — foreslog jeg, og det står også i betænkningen fra dengang, at man i stedet for bevarede den dødsbøbeskatning, der var indført med kilde-skatten, men så sagde: vi opkræver ikke pengene, vi lader dem stå i virksomheden som en medarbejderfond i den pågældende virksomhed. Dette forslag blev fuldstændig afvist af alle tre regeringspartier, både venstre, konservative og radikale, men det glæder mig, at de radikale nu er inde på denne tankegang i forbindelse med arveafgiftsforslaget, og jeg vil naturligvis, da jeg selv har foreslået det i sin tid, gerne give tilsagn om, at vi tager dette spørgsmål op under udvalgsarbejdet.

Poul Schlüter: Finansministeren gav her i sit svar udtryk for, at han ikke syntes, at der var tale om en særlig skrap arveafgift, når der var tale om nært beslægtede. Det synes jeg oprigtig talt ikke kan passere, så vi er altså nødt til at se på tallene. Efter min mening er også søskende nært beslægtede, ja, man kan næsten ikke være nærmere beslægtede, i en vis forstand er søskende i alt fald nærmere beslægtede end ægtefæller, og derfor vil jeg sige, at når man i dette tilfælde når 58 pct. i arveafgift allerede for den del af arven, som ligger over 200.000 kr., så er det nu en skrap procent, og så når vi yderligere 80 pct. i søskendearv for det, som ligger ud over 599.000 kr.

Hvis vi så tager forholdet mellem ubeslægtede, og der er jo tit tale om mennesker, som er nært knyttet til hinanden, og som har været det måske igennem en meget lang årrække i erhvervsen af, hvad der, indtil den ene dør, rent faktisk er fællesformue i dagliglivet, hvordan ligger det her? Ja, dér rammer vi tallet 88 pct. i arveafgift af det, som ligger ud over 357.000 kr. Det er da en del penge, men i mange tilfælde, navnlig når der er tale om ældre, kan det være hele det faktiske eksistensgrundlag. Jeg vil gerne sige til finansministeren, at når der er tale

om 88 pct. allerede for det, som ligger ud over 357.000 kr., så er der efter min mening ikke tale om arveafgift, men om konfiskation. Derfor mener jeg godt, jeg tør sige, at i virkeligheden er det falsk varebetegnelse, når finansministeren postulerer, at han her i dag har forelagt til første behandling et forslag om ændring af loven om arveafgift. Det burde kaldes lov om arveafgift mellem nært beslægtede og konfiskation af alt andet. Det er jo helt urimeligt at tale om afgift, når vi drøfter procenter på 88 eller 90. Den lille sjat, der bliver tilbage, er ikke arv, det er bare sådan en lille trøst. Det er nærmest konfiskation.

Må jeg så sige om ægtefællearven, at dér synes jeg finansministeren skal gøre sig helt klart, at det, han foreslår, er en væsentlig skærpelse. Ganske vist kan finansministeren fremhæve, at der er tale om en lempelse i forhold til andre op til 1 mill. kr., som hidtil fritagelse op til 100.000 kr. Men hvad så med det, der ligger ind imellem? Det er jo det, det drejer sig om i praksis, som vi ved. Hvor det i dag er således, at den del af ægtefællearven, som ligger mellem 100.000 og 180.000 kr., belastes med en arveafgift på 10 pct., går finansministerens forslag ud på, at nu skal det være 14 pct. Det er dog en 40 pct.s forhøjelse. Er der tale om den del, der ligger mellem 180.000 kr. og 500.000 kr., pålægger vi i dag arveafgift med 13 pct., men finansministeren foreslår, at procenten skal sættes op til 20. Det er en 50 pct.s forhøjelse. Hvis vi nu tænker os et ældre ægtepar, som har ikke ret meget andet end et hus — vi kan sige, at der er en nettoværdi på 400.000 kr., som falder i arv — så bliver der for den længstlevende ægtefælle en arveafgift på 55.000 kr. at betale. Nu ved jeg godt, at finansministeren kan sige, at de penge kan den pågældende gå hen og låne, og det er sandt. Men så får den længstlevende, måske meget ældre ægtefælle, som ikke har synderlig indtægt, pludselig en årlig udgift til renter på lånet — og så ser jeg endda helt væk fra afdrag — i størrelsen 7.000-8.000 kr. Er det virkelig rimeligt?

Der er en væsentlig skærpelse i ægtefællearvereglerne i finansministerens forslag. Det er efter min opfattelse en af de alvorligste skavanker ved forslaget, som vore udvalgsmedlemmer vil arbejde meget stærkt for at